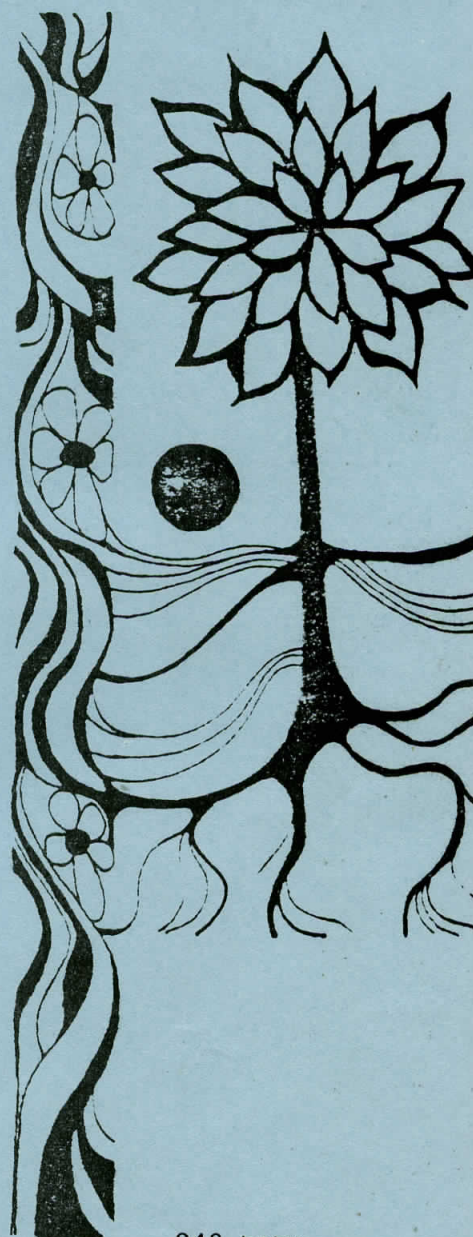
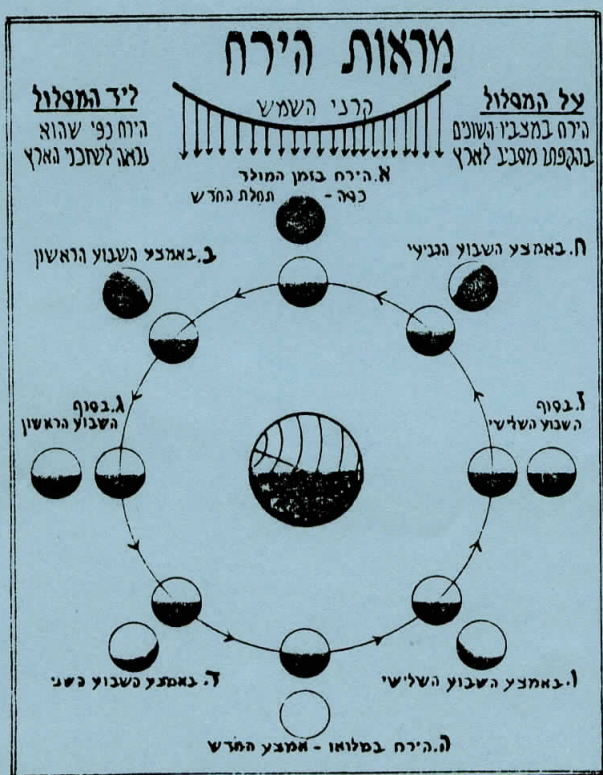

דברי הכפר

טבת

מולד הלבנה הוא הרגע בו
מגיע הירח במהלכו סביב לארץ למצב
כזה שהוא נמצא בקו ישר בין הארץ
ובין השמש ולכן אין הוא נראה לנו כלל.
ממולד למולד עוברים בחשבון חמשה
כ"ח ימים י"ב ש"ל תשצ"ג חלקים

מספר 948
א' בטבת תשמ"ו
13.12.85

כפר הנשיא
ע ל ו פ נ י מ י

הסבר למראות הירח
הירח הוא גוף חסר אור המקבל
אורו מן השמש. קרני השמש
מאירות תמיד את מתחית הירח
אך בגלל השינוי במיקומו של
הירח במסלולו מסביב לארץ
מתקבלת התופעה הידועה של
מראות הירח (היחס ליד המסלול)

מאכל ליל

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

15.12. טומי עמית

איתמר עדר

תאיר כהנא (נכדה של כהן)

16.12. רינה כהן

אדי נמנוב

ריצ'ארד מן

17.12. כרמי סינה

רפי שיינגזיכט

אודי אגם

דני קפלן

18.12. אלן איסטון

פט בן-זאב

חיים הרשקו

19.12. מר הרי בילגורי

גדעון נוה

טל קרמר (נכד של בן-צבי)

20.12. אריה ניצן

21.12. מתי דיבון

ארז אפרוט

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

15.12. ענת ודוד ארנברג

16.12. הלן ואיבן לוין

עדנה ואלק קולינס

21.12. ג'ין ופרנק וטרמן

אווילין והרולד וולן

מה 'מסמך'?

- * הפעם לא הצליחה "המערכת" לגייס כתב חוץ למדור זה, ובלית ברירה הוא נכתב על ידי "המערכת".
- * מתחת לשעון בחדר האוכל ניצבת חנוכייה מיוחדת במינה, עשויה מתכת וזכוכית, ומורכבת בחלקה מברזי "הבונים". היא מעשי ידי יעקוב שמואלי, המהנדס היועץ שעבד במפעלנו במשך שנים רבות. הוא יצא כבר למעשה לפנסיה, אבל עדיין עובד אצלנו יום בשבוע. הוא הכין את החנוכייה כאמור במו ידיו, והביאה שי למשק. חן חן על הרעיון והבצוע.
- * צעצועים נהדרים הוכנו למשלוח חנוכה עבור ילדי אלי"ן בחוג מלאכה במשך שבועות רבים. תבוא הברכה על היוזמות: פרנקי, סוזן ורותי ג'קסון. ירד-תל ערב אחד למקלט המלאכה, ומצאתי את סוזן ו-חצי תריסר תלמידי (כן, גם בנים) אולפן שוקדים על המלאכה. כנראה התגייסו אפילו פעמיים בשבוע האחרון כדי לסיים את הצעצועים. רב תודות וכל הכבוד. רק חבל שלא הצלחנו להלהיב את חברותינו להתגייס למכצע באותה התלהבות.
- * איתן נמלי, ששהה איתנו זמן מה יצא לחפש את מזלו בעיר הגדולה - תל אביב. שיהיה לך באמת במזל.
- * נציין שהתרשמנו לחיוב מגליון 2 (סרייה 5) של "כל סוטה" - מסתבר שיש עורכת כשרונית, כתבים ורצון להתבטא. גם האיתורים הקלילים והיפים מוסיפים חן מיוחד. עדיין אנחנו פתוחים ל *merger* (מיזוג!) בינתיים נגנוב חדשה אחת או שתיים.
- * מירב בן-אבי חזרה לניו-יורק, כדי לנסות למצא עבודה במקצועה - תפאורת תאטרון, דבר שלא עלה בידה בארץ כנראה. להתראות!
- * מבין "הבנים המשוטטים" נמצאים כעת באנגליה - תשעה! רק שלא יעלה בדעתכם לייסד קיבוץ שם.
- * ספורט קבוצת הראגבי השיגה סוף סוף נצחון ראשון בליגה בעונה זו: 30 - 0 נגד קרית שמונה. האווירה היתה ככה - כרה.
- גם בכדורסל ניצחנו השבוע במשחק ראשון על גביע "פימנסל" נגד עמיעד. התוצאות הפרש של 16 נקודות, ויענקלה ביד חבושה!
- * מיטיבים לעשות נערינו שבתשעה משחקים לא הפסידו אפילו אחד, ובינתיים נמצאים במקום הראשון בליגה - גליל עליון.
- * לסיום - החלמה מהירה לשובה ל., שחזרה מבית החולים, וליוסף ח. שעדיין בגבס. שנהיה בריאים כולנו.

שבת שלום

א נ ג ה

נמסר בשעת סגירת העלון: רקפת עברה את המבחן וקיבלה רשיון נהיגה!

את הגליון הזה

ערכה: אנגה

הדפיסו: רות גלעדי ואנגה

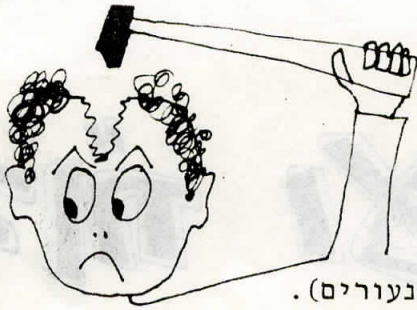
שיכפל: וילי

זוה" וצאת הנצורים

מהחלטות הוועדה - אוקטובר-דצמבר 1985

- (1) נושא טיולי החטיבה העליונה בביה"ס הטיולים מתבצעים בחופש חנוכה ומוצאים ע"י הקיבוצים ולא מטעם ביה"ס (וזו מסיבות כלכליות ולאחר דרישה של קיבוצים שונים).
התקיים דיון בשאלה, האם לחייב את התלמידים לצאת או להשאיר להם את הבחירה. לבסוף הוחלט שננסה שוב את דרך השכנוע, ולא לחייב. (התוצאה היום ידועה - 6-5 תלמידים - מתוך 19 - יצאו לטיול!)
- (2) אושר לגלית אלמן - הסבת בית-ספר לבית-ספר "אבשלום" בראשון-לציון.
- (3) עדי סימונס קיבל אישור לעשות רשיון נהיגה, אפילו שהוא בכיתה י"א, מפאת גילו המופלג ומפני שאחת הי"בניקזת ויתרה.
- (4) אושרו מדריכים ל"שיבולת": דוד אלמן ועירית גרשמן ול"מירוס": זוהר בן-דוד ופנינה.
כעת חסרים לנו מדריכים לכיתות "ארבל"- "היובל" ולכיתת "סיני".
- (5) הועלה נושא העישון במועדון הנעורים. הוועדה מכריזה בעניין, שהיא מאוד נגד עישון, בנעורים בפרט, ותפעל בדרכים חינוכיות למניעת העישון במועדון.
- (6) נסיעת כיתת "ארבל" בסוף י"ב לחו"ל
הנושא הובא ע"י עידן שובל וסת פירס. הצעתם - שהם יתחילו בגיוסים כבר עכשיו, אחרי חנוכה, ויעבדו בגיוסים משך כל שנת י"א-י"ב ואז יפליגו בסוף השנה.
הסיכום היה שבאופן עקרוני הוועדה רואה בחיוב את העניין שכיתה שרוצה לצאת תוכל לעבוד ולצאת, אך בשלב זה לא היו לנו מספיק פרטים להחליט סופית. הוחלט שעידן, סת ושלומית יאספו פרטים ויכנו תוכנית הצעה מגובשת ואז הנושא ידון שוב, כשברור שהאישור הסופי יצטרך לבוא ממזכירות הקיבוץ.
- (7) התקיים דיון ראשון בנושא "מגיפת" העזיבות והסבות ביה"ס.
- (8) כניסת י"ב ל"מקלט" ("פאב")
הוועדה אישרה לאחר דיון, שצעירי ה"יובל" - כיתה י"ב השנה - יוכלו להיכנס ל"מקלט" בימי שישי בלבד, ומדגישה שזו החלטה יוצאת דופן בנסיבות יוצאות דופן (שכן מדובר ב-4 חבר'ה בלבד מתוך חבורה של 16, כשלגדולים כן מותר לבלות במקום הנ"ל).
- (9) הרכב ועדת הנעורים
לאחר דיון החלטנו מה ההרכב הרצוי לנו:
1 מרכז/ת חברת נעורים נבחר/ת.
2 מורים מ"עמק החולה" נבחרים/ות.
4 חברים/ות נבחרים/ות שלפחות 2 מהם הורים.

(ועדת הנעורים - המשך)

כל "הצוות הפעיל" (מטפלות-מחנכות ומדריכי חברת הנעורים).
2 נציגים מחברת הנעורים כמשקיפים.

החלטנו שתפקיד ריכוז הוועדה (ריכוז נעורים) יוטל בתוך הוועדה על אחד מן הנבחרים.

(10) לקיחת משימות:

דוד, ג'וליה ושלומית לקחו על עצמם לבנות תוכנית להגברת עירוב ההורים בחינוך הנעורים.
אריה לקח על עצמו להכין תוכנית תשתית להפעלת חברת הנעורים, בהתחשב במצוקה האמיתית הקיימת אצלם לגבי הפעילות בימי שישי.

ניר וונסה ש. סיימו שנה כמדריכים (מוצלחים) של כיתת "ארבל" ויוצאים כעת לחיים ולעולם הגדול. הפעולה האחרונה שעשו ושעדיין נמשכת היא - לגייס פסיכו-לוגית, לאה ליבי, שמשוחחת עם הנוער ערב בשבוע על נושאי מין ואחרים. בינתיים אין מדריך לכיתה ואנחנו די "שוברים את הראש". מי שיש לו הצעה יפנה בהקדם אלי. תודה.

סיכום ה-ח.נ.

ש.מ. - אלה ראשי-תיבות שמופיעים ביומני זה כמה חודשים ומשמעותם - שבוע מרכז בנושא "השטחים".

כידוע, אני דחפתי את העניין ביחד עם ניר ואירית חברתו.

בהתחלה הכול נראה ענק ומפחיד ולא פטם הצטרכנו לחזק אחד את השני לעודד זה את זה. כמוכן, העסק קם ונהיה רק הודות להיענות הרבה והרצינות שהיתה בציבור לעניין לעזור מעשית בהכנת התוכנית, בהזמנת האנשים ובהפעלה.

ואסתכן ואציין את שמות האנשים העיקריים שעזרו, מתוך ידיעה שבוודאי אשמיט משהו ואיתו/איתה הסליחה.

אז - אודי וגנר אשר על הזמנת חלק גדול מן המרצים; דורון דוארי שעל כל ענייני הסימולציה (תיקי חומר, הפעלת טלויזיות, אינטרקום, סידור כיתות, כיבוד, אירוח מנחים יעוד ועוד; דודו שעל ענייני "דברי הכפר", ועפרה שעל הפרסום; ג'ק גולן, קולין, שאול א., מאיר ריינס, אירנה, צילה, שריטה, משה ב"ח, מיכאל כהן, אבי ר., שלופה, נעמי, יהודית (על הסבלנות ליד מכונת הצילום במפעל), וכמוכן - אביבה ג. שאפתה לנו עוגות ובראוניס לערב אחד, שהחזיקו לנו 4 ימים (נס חנוכה מוקדם?) - וזאת על אף כל הבלגן במטבח.

אז - כל הכבוד לכולם, ובמיוחד לאנשים שהתגברו על העייפות ובאו והשתתפו בדבר שדרש בסה"כ הרבה כוחות נפשיים.

אז - כל הכבוד לכולנו,
עשינו את זה.

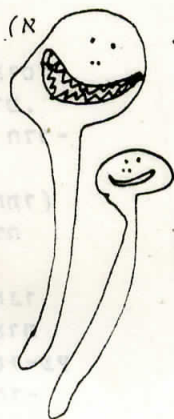
שלומית ע.ל.

בית ההם באן הכה

לפי ההדים, התקבלו דפי השעשועים בגליון האחרון בחיוב. עדיין אנחנו בשבוע של חג ולכן מגישים לכם שעשוע נוסף - הפעם לאוכלו-סיה המבוגרת יותר.

מ פ י ה ט פ ש ה י ה - מיהם האומרים?

- (1) לילדה אומרים "כף גדולה" ולילד אומרים "כף גדול".
- (2) ילד רואה צילום של סבו ומעיר: "אמא, יש לו חרמון על הראש".
- (3) בשיחת-בוקר בגן: "נכון, ארץ-ישראל היא שלנו ושל הערבים של טובה?"
- (4) ילד שלא רצה להתקלח אמר שאבא רחץ אותו בבית, הגננת: "אבל אתה לא נקי". הילד: "כן, הסבון היה מלוכלך".
- (5) לסיכום כמה קללות שרווחו בשנים ההן:
"אתה חודרוב".
"אתה גועל-נופש".

ק ט ע י ס מ ה א ר כ י ו ן - מתי נכתבו?

- (1) סידור עבודה
המזכירות הגיעה למסקנה, כי כל סידור העבודה (כולל בחורות) יהיה בפי-קוחו של הסדרן בלבד. כדי להכניס אותו לסבך בעיות סידור הבחורות, תעבוד בחורה איתו לתקופה מסוימת (רודה נכנסה לעבודה הזאת).
- (2) יום הל"מ
מודעה בלוח-המודעות בתחילת השבוע מבשרת: "הודעה בקשר להעברת המיטות תבוא יחד עם הודעה על תאריך ההעברה". ביום חמישי, בשעה 5.30 אחה"צ מודיעים: מחר.
באותו ערב שרוי המשק במין אווירת ערב-חתונה, כשהחתן המיועד מזמין את כל הרווקים לבלות ביחד. משפחה אחת אומרת לשניה, בספק שימחה ספק תרעומת, "בואו נעשה קומזיץ הערב, כי מחר בערב כבר יהיה אחרת".

4

(3) חלוקת הבתים החדשים

ג'ק הסביר למזכירות את כל הקשיים בחלוקת הבתים. המגמה היא לבצע את החלוקה לפי רצון החברים ולכך הוא מנהל מו"מ, כדי להגיע למטרה זו. אחת הבעיות הקשות היא שמצאנו רק 6 משפחות לגור באיזור הדרום.

ג'ק הציע שבמקום לחייב 2 משפחות לעבור נערער על החלטת האסיפה הקודמת ונבנה 3 בתים במקום 4 באיזור הדרומי.

(4) הגשנו לעצמנו... (מתוך "איגרת לחברים")

המגישות שמאחורי הדלפק, בפרוזדור שבין המטבח לחדר-האוכל, העמיסו תוך דקותיים את מגשי הפלסטיק שבידינו בתבשילי ארוחת-הצהריים. בחרנו לנו שולחן לשבת בו, ולא חשנו כלל בהמולתו הרוחשת של חדר-אוכל קיבוצי לעת צוהרי היום...

הניחותא שבה התנהלו האוכלים (כל שולחן לעצמו, כל סועד בצלחתו) באיזן שיירות מגישים ופקקי עגלות סביבם, הייתה כמו בכל מסעדה הגונה אחרת.

אלא שכאן, בחדר-האוכל החדש של קיבוץ האיחוד כפר הנשיא, מצאנו עצמנו באולם הדור ומרווח, בניין בן קומותיים, שבו 270 מקומות ישיבה, שולחנות מרובעים ועגולים, ומחיצות ניידות עשויות פסי-עץ מחלקות את חלל האולם לקטעים קטנים ונאים. הברכה עטורת צמחי-המים שבתווך מוסיפה מחינה להרגשת הרוגע והרווחה.

(פתרונות בעמוד 12)

[illegible]

חברים יקרים,

למי שעדיין לא יודע - אני השבוע מסיימת שירות צבאי של שנתיים.

ברצוני להודות מקרב לב לנטע, ריבה וכל מי שנתן יד בחבילות כל חג

ויום-הולדת, וכמובן לכל אלה שעודדו והתעניינו לאורך הדרך.

אני אמורה להיכנס לפעוטון "יסמין" ולהתחיל שנה במשק.

את השאר אני משאירה לגורל.

ושוב תודה רבה לכולכם -

שר ג'קסון

מתי אבא לאבא? כתובת

כותב השאלה הזאת כנראה לא מסכים שאפשר לתאר את החיים ככייף, ואם כן - "הרי זה מצביע על [] ורדידות מחשבתית".

מי שלא מוצא כייף בחיים אלה (ואולי מאמין שבגלל שהוא יהודי עם הרבה יידע, הוא ימצא אותו בעולם הבא) יש לו בעיה רצינית.

אני למשל, מוצאת כייף ברוב פעילותי במשך היום. הליטוף הראשון מבעלי כבוקר - זה כייף. הנשיקה הראשונה לילדי כשאני מעירה אותם - זה כייף. כוס תה ראשונה - זה כייף. "בוקר טוב" ראשון עם חברי על המדרכה - זה כייף. גם אוכל בשבילי זה כייף, לדאבוני! חוגים עם ילדים; כוס מיץ ועיתון על המרפסת אחרי עבודה; שיחה עם חברה טובה; שיחה עם המשפחה על מה שכולם עושים - כל זה כייף בשבילי. גם מסיבות, הפגנות, הצגות, וכו' וכו' עד המקלחת וכניסה למיטה עם ספר, ובעלי כמובן - עם רג-ליו החמות - איזה כייף!

מה הקשר בין כל הדברים שאני מוצאת בהם כייף? אולי זה [] ורדידות מחשבה. מה אכפת לי? אז אני טמבלית, אבל כולם אוהבים אותי, ויש לי המון סיפוק בחיים, והמון כייף.

לעומת זה, מי שמקבל את סיפוקו מכתובת מאמרים בוודאי לא מקבל הרבה אהבה, וגם לא הרבה יחס אנושי - בוודאי לא מהחברים שלו, שהוא קוטל אותם ואת מאמצייהם כל שבוע, ככל תחום בחיים המשותפים שלנו. נושאים שהם הכי קרובים ללבו של הכותב מקבלים "טיפול" קבוע ויסודי - כגון חינוך והדרכה, ותמיד לעבר יש גוון ורוד.

אנחנו, הקוראים, יכולים לדמיין אותו כמחנך צעיר, שוכב על הדשא ומשוחח ומת-לוצץ עם החבר'ה, וגם "היו מדריכים שהייתה להם השקפת עולם, כי הם היו מבין מייס-די הקיבוץ". אם אתה, קורא צעיר, חשבת שיש לך השקפת עולם, שכח מזה - רק למייסדים יש המצרך הנדיר הזה, והם שומרים אותו לעצמם.

לרשימה הזו אין סוף, כי מדובר פה במדור שמופיע כל שבוע ב"דברי הכפר" הרבה שנים. רוב חבריי לא קוראים אותו, וזה חבל, כי דרך הטור הזה הכותב חושף את עצמו. מה שאנחנו מגלים זה בן-אדם עם חוש הומור מפותח וכישרון כתיבה. אנחנו גם מגלים בן-אדם מתוסכל וממורמר. הרי לא כל אחד היה יכול להתבטא כל שבוע על כל כך הרבה נושאים שבעצם לא קשורים אליו, והוא לא יודע הרבה עליהם... זה קצת עצוב רוב הזמן וזה מאד מעצבן.

האם המסר נקלט הפעם, או האם אתה עוד מאמין שמה שאתה כותב זאת אמנות, רלוונטי ושמחים לטור שלך בקוצר רוח כל שבוע?

ר ג' י

הערת המערכת אין אנו מפעילים בדרך כלל צנזורה, אבל היה עלינו למנע הדפסת ההערות הפוגעות שהופיעו לפני שבוע בעלון. באופן כללי, אנחנו פונים לכתבים הפוטנציאליים מכל המינים, הגילים והגזעים לא להיסחף בלהט הפולמוס לעבר הפגיעה האישית.

א ב ג ה

ביתנו עבדנו עצמנו...

התנצלות

ברצוני להתנצל על שימוש לא יאה ולא יפה בעלון קיבוצי; וכוונתי למילים "פיגור שכלי" שכתבתי לפני שבועיים ב"דברי הכפר" ושפגעו, וזאת לא הייתה כוונתי, ברג'י. התנצלות זו מתייחסת למילים המוזכרות לעיל ואיני נסוג כלל מתוכן אותו מאמר, שנושאו העיקרי היה חינוך ואגב כך נגע במושג "חברה טובה". עוד נדבר ונכ-תוב, כנראה, רבות על מושג זה.

אנחנו והשטחים

שבוע קדחתני של פעילויות נמצא מאחורינו והחיים חוזרים לשיגרה. כל השבחים והמחמאות לאותם המארגנים, שכבר הוזכרו בעלון זה, וגם לאלה שדאגו וטרו להצלחה הלא-מבוטלת של מישחק ההדמיה: דורון שאירגנה היטב וצוותו של שלופה אבן-יצחק, שהקים מרכז תקשורת של טלביזיה במעגל סגור.

שאל אותי פלוני: אחרי שהשתתפת במישחק ההדמיה, לא מצאת שהביקורת שכתבת לפני-כן לא הייתה מוצדקת? תשובתי היא פשוטה ולא מעט פסימית. אנחנו לא מבינים את מניעיו של העולם הערבי. כמה שנקרא על עולם האיסלם והערבים, לא נצליח לרדת לעומקה של הפסיכולוגיה הערבית. אנשים משחקים במישחקים כאלה לא כמו ערפאת או חוסיין או חבש או חוואתמה, אלא כמו שהם חושבים שאישים ערביים אלה צריכים להת-נהג. ומעל הכול המאורעות שטופחים על פנינו בוקר בוקר מלמדים אותנו, שהמציאות היא אכזרית ובעלת תעוזה גדולה יותר מדמיונו של יהודי הגון, שיושב בכיתה ב"ס בכפר הנשיא: פצצה בחנות כל-בו; חטיפת אוטובוס או מטוס או אוניה; רצח פוליטי; רצח המוני; מיבצע התאבדות - כל הדברים האלה הם מטבע עובר לסוחר יום-יום בעו-לם הטרור.

ומה למדנו? הייתה הרצאה מבריקה של הקצין הצעיר שעבד בזמנו בתיאום פעולות בשטחים. והייתה הרצאה של מוחמד נאצר באנגלית צולעת, שהסתירה - אולי לא בכוונה - יותר משחשפה. ומעבר לזה? מי שקרא למד משהו ומי שלא טרח - לא למד. ונשארו באותן העמדות.

פ כ י ס ק ט נ י ס

מסיבת "האור" של ביה"ס המקומי

מי שלא נכח במסיבה חמודה זו הפסיד חוויה. ומי שבא למסיבה זו כליל חנוכה הראשון, נוכח לדעת שיש דברים יפים שמתרחשים בעולם בית-הספר המקומי, ואם חלילה יחליטו יום אחד למזג ילדינו במסגרת "כלכלית יותר" נפסיד הרבה יותר ממה שנרוויח. חן חן לילדים ולמחנכים ולעוזריהם.

עילום שם

אם יש לנו מילת ביקורת על אחיו הצעיר של עלון זה - "כל סוטה" - היא לא על התוכן אלא בנכונותו לפרסם מאמרים בעילום שם. המניעים של פחד וסלידה מלהי-חשף לא צריכים לשחק תפקיד בקיבוץ, ואין מקום למאמרים שבעליהם מוכנים לייעץ, לבקר, לרטון, להוקיע - אבל לא לחתום בשם שלהם. כל ה"השם שמור במערכת" טוב לעיתונות חוץ ולא בקיבוץ.

כוכב-שביט חדש

בערב שפירשו ברדיו, איך ואיפה למצוא את כוכב השביט האלי, עשינו - האשה ואני - בדיקת לפי ההוראות. לקחנו משקפות, רצנו החוצה ומצאנו את קבוצת הקסיופאיה. משם הדרמנו עד איזה טרפז של כוכבים ומתחנו קו בין שני כוכבים - בין כל הכוכבים בעצם - עד שהגענו לכוכב מטושטש. כוכב השביט של האלי! מיד מצאנו עוד ארבעה כוכבים מטושטשים. כאן סקופ מדעי חדש! יש עוד 4 כוכבי שביט חדשים שנתגלו ע"י בקי ואריק. מעתה, אם תמצא אותם - תדע שאתה רואה כוכבי שביט ארנברג 1א, 2א, 1ב, 2ב. אזהרה! לא כדאי לחפש עוד כוכבים מטושטשים - אני צריך אותם לנכדיי.

שבת שלום - א ר י ק

ארצור עם תקנון

הסמים...

יש לערעור שלי שני חלקים:

- (א) לשנות את התקנון של ועדת הסמים.
- (ב) להציע מסגרת שונה לטיפול בצעירים.

(א) לשנות את תקנון הסמים

יש שתי סיבות לערעורי על התקנון:

- (1) הנזק ליחידים ולחברה כולה גובה מחיר אשר הינו גבוה מדי, אפילו על-מנת להשיג את המטרה.
 - (2) התקנון נותן לגיטימציה לחברים בוועדה לנקוט בפעולות שהן נגד הערכים הבסיסיים שלי ואני מאמינה - גם של החברה שלנו.
- אסביר עוד: אנחנו הפכנו מטרה לערד, ז.א. "לטהר את המקום מסמים, על-מנת ליצור מקום טוב יותר". המטרה יותר חשובה מערך האדם עצמו. המקום יותר חשוב מהחברה הנמצאת בו.

גישה זו מעודדת את חברי הוועדה להשתמש בלחצים, איומים ואפילו סחיטה ושימוש באנשים אלה אשר "אשמים" וגם חפים מפשע. החברים בוועדה טוענים שרק השיטה הזאת מצליחה לגלות את האמת. אם כן - אז לפי דעתי יותר טוב לקרוא למשטרה במקום מה שמתרחש כעת. נקלענו למצב שבו "המטרה מצדיקה את האמצעים". פילוסופיה מסוכנת מאוד במקרים רגילים, אבל בחברה קטנה, סגורה, מדיניות כזאת הרסנית לחברה כולה ומשבשת דרכי תקשורת רגילות, גורמת לאווירה של חשדות, עקיצות, פחדים והגברת האי-אימון בין כלל חברינו ולנקיטת עמדות חזקות ויוצרת פחד בחברה וחלוקה לשני מחנות, כביכול.

ומה אני מציעה? קודם כל - לשנות כיוון; לחזור לדרך הקיבוצית שהייתה לנו ולהקים ועדה עם תקנון כמו כל ועדה אחרת.

על-מנת להדגים את זאת, יש להוציא 4 סעיפים מהתקנון הקיים ואלה הם: הסעיפים 2,3,4,7,8,9 - אשר נותנים לוועדה סמכויות חריגות, סודיות ללא עוררין, והייתי מוסיפה במקומם:

"הנתפס בעישון סמים והנוגע בדבר יופיעו לפני המזכירות. על המזכירים לטפל בעניין כפי שנהוג בכל מקרה של עבירה על חוקי הקיבוץ".

בנוסף לכך - אני מציעה לשנות את סעיף 12, כאשר אין להרחיק מתנדב מן הקיבוץ על-סמך חשדות בלבד, על-ידי תוספת המילים "לאחר בירור".

אני תומכת בגישה חינוכית בלבד.

גם ועדת הסמים מנסה לעבוד בצורה חינוכית, אבל אי-אפשר לפעול ביד אחת בצורה חינוכית וביד השנייה לאחוז מקל, כי על פי רוב המניע החזק ביותר יהיה הפחד, ואי-אפשר לחנך מתוך פחד! האלטרנטיבה היחידה זוהי דרך חינוך-כית - שהיא דרך ארוכה מאוד ללא סוף ואשר משיגה תוצאות לאט לאט ובצורה מינימלית, אבל נשמור על חברה בריאה ומוסרית.

(ב) מסגרת לטיפול בצעירים

בקשר לנוער וצעירים, הסכנה הכי גדולה היא שהם יהפכו את הסמים לדרך-חיים, עם כל תוצאות הלוואי השליליות.

אני רוצה להציע שו. נעורים וו. הבנים יטפלו בצעירים. יש למנות מייד

(ערעור על תקנון הסמים - המשך)

שני חברים, בהדרכה מקצועית, לקיים שיחות עם כל אחד מהצעירים. על-מנת ליצור אימון, החברים יבטיחו סודיות מוחלטת.

ומה המטרה? לגלות באמת מה קורה בחברת הצעירים, ובזה אני רואה פתח להרבה פעולות שונות. למשל, אם מתוך השיחות מתגלה, שקבוצת גיל חסרה אתגרים, אז אינפורמציה זו תעזור לו. הנעורים או בנים לטיפולם. ובמקרה שמצב בן או בת ספציפיים מעורער, אולי טיפול אישי יתאים.

הכוונה היא לטפל במקור בעיית השימוש בסמים ולא לטפל בסימפטומים בלבד. יש לי ספק אם הטיפול בסימפטומים ירחיק את הבעיה, ואפילו אם כן, יש סיכוי סביר שהצעירים יחפשו אלטרנטיבה שאיננה פחות מסוכנת מסמים. לעומת זאת הטיפול בשורש נותן את הסיכוי הגדול ביותר לשינוי מצבו ומעמדו של הצעיר בכך שאין לו עוד צורך בסמים או תחליפיהם.

ג'נט פרימוסט

להפסיק - (ביטוי של חרות לפיד) ...

לפני שנתיים האסיפה העניקה לוועדת הסמים סמכויות ואישרה לה דרכי עבודה מיוחדות ובלתי-מקובלות. לא הייתה זו החלטה פזיזה, היא התקבלה אחרי שעות רבות של דיונים קשים, ובעדה הצביע רוב מאסיבי שאיננו משתמע לשתי פנים. בין המצביעים רוב רובם היו אנשים מתונים, הדואגים לחברה שלנו - ולחברים כפרטים - והרוצים שכפר הנשיא יהיה קיבוץ שטוב ונעים לחיות בו.

כאלה אנחנו, רוב רובנו, בכפר הנשיא. אולם בנושא חמור ויוצא דופן זה חשב הרוב המאסיבי שיש לנקוט צעדים בלתי-שיגריים, כדי לנסות ולהילחם בתופעה כה שלילית וכה מסוכנת, כמו סמים בקיבוץ. על אף הליברליות, על אף הרצון הכן להבין את צורכי הפרט - תכונות כל-כך אופייניות של קיבוצנו - הוחלט מה שהוחלט.

מדוע?... מפני שקדמו להחלטה כ-20 שנה - כן, יש סמים בכפר הנשיא כבר 20 שנה!... - שבהן רוב חברי כפר הנשיא ראו כיצד נוצר בהדרגה איום ממשי על חברי-אות הנפשית והגופנית של ילדים וצעירים שלנו. האיום בא מצד קבוצת חברים שהיו בהתחלה מעטים, ושנספרם גדל כנראה במשך השנים. חברים אלה הם אנוכיים בצורה קיצונית ומרושעת, רודפי תענוגות, ובעיקר מפגינים אי-איכפתיות צינית כלפי חבר-תנו. כך הם היו אז וכך הם נשארו עד היום. כל חברה נורמלית חייבת להתגונן מפני אנשים כאלה!

אך בשנים הראשונות לתופעה התגובות היו מתונות וסובלניות, כנהוג אצלנו בכל נושא. פעם אחר פעם חזרה הבעיה והועלתה באסיפה, וההחלטות היו פעם אחר פעם בכי-וון של ליברליות, של הבנה, של סבלנות וסובלנות - וזאת על אף שרוב החברים הרגישו עצמם מותקפים על-ידי הקבוצה ובסכנה מתמדת, שמישהו במשפחתם אולי ימעד.

אולם המתינות הובנה כחולשה, כהעלמת-עין וכהשלמה. וכך במשך השנים גדל מספר הנוגעים והנגועים, עד שלפני שנתיים גם החברים המתונים והליברליים ביותר הגיעו לקצה גבול סבלנותם, והחליטו להפסיק לגמגם. הם עשו זאת ברוב עצום והחליטו בצורה חד-משמעית שסמים וכפר הנשיא אינם יכולים לחיות בכפיפה אחת. הוועדה שהקימונו פעלה בדיוק על-פי המסגרת שקבעה לה האסיפה ועשתה את עבודתה הקשה בצורה מעוררת

(להפסיק לגמגם - המשך)

כבוד - אף כי אולי פה ושם בטעויות - אבל בצורה החלטית, וזהו העיקר: לא עוד גמגום!

גם בדיון הנוכחי עלינו לחזור ולקבוע בצורה הברורה ביותר, שלא נסבול עוד איום זה על בנינו וצעירינו, שמי שאיננו יכול לקבל את ההחלטה יפסיק להתענות באווירת "הפחד והחשדות" (איזה שטויות!!!) ויחפש את אושרו במקום אחר.

לדעתי, חיוני הוא לחדש את האימון שלנו בוועדה ולחזק את ידיה בעבודה הנוראת שהטלנו עליה - על-ידי השתתפות מקסימלית בהצבעה למען המשך פעולתה.

האם האצנו עבודה? דרכים?

במסגרת מסע ההתעוררות של נושא הסמים בקיבוצנו, ברצוני להיחס להיבטים נוספים למתרחש בחיי היום-יום שלנו.

אני חיה פה כבר כמעט 39 שנה ואני פה מתוך אהבה ואידיאלים לחיי הקיבוץ, ומעולם לשניה אחת לא חשבתי שאני פה מפני שלא אסתדר במקום אחר.

חונכתי על ערכים של עבודה, הבנה הדדית ואימון בזולת ואיכפתיות חברתית - בקיצור, חיים של שיתוף פעולה. אין ברצוני להאשים שיכבה מסוימת או דור חדש של חברים, אבל בכל זאת בתקופה האחרונה מרגישה אני התנכרות ואי-איכפתיות לדרך החיים שלנו. אנשים חיים פה היום מתוך נוחיות ולא מתוך הכרה של דרישות בחיים המשותפים.

הרגשתי היא, שאנשים רוצים לעבוד רק במקומות שלהם נוח ולא מתייחסים לדרכי הקיבוץ, כולם רוצים להיות מלומדים ולרקוד על כמה חתונות. הגיע הזמן שכל אחד מאיתנו יביט היום על הדרך שהוא בחר לעצמו.

אני מנסה להבהיר את רגשותי בנושא, היות ולי כל-כך איכפת, ואני חושבת שאני גם תורמת בכל השטחים שאני מוכשרת בהם.

הגישה של חוסר איכפתיות בנושאי העבודה והחברה מאוד מאוד מציקה לי. אני היום במצב של הסתכלות בעתיד ואני מאוד מודאגת. האם להישאר ולחיות פה ו"לקטר" כל הזמן - או לשבת ולשתוק? אני לא כזאת ואני בדרך-כלל גם אומרת את שמציק לי. היום אני ברצינות חושבת שאולי כדאי לי לצאת מפה, כל עוד אני צעירה, ולחפש לי דרך-חיים אחרת. אך אני לא רוצה ללכת, אני אוהבת את הקיבוץ, וחשוב לי כן לנסות ולשנות דברים.

לכן עלינו לשאול את עצמנו כמה שאלות מכריעות לגבי עתיד הקיבוץ.

1. חינוך - יש לשבת ולדבר על כל נושאי חינוך בינינו מחדש.
2. עבודה - מוסר, מוסר - מוסר-עבודה כמעט שלא קיים בקיבוצנו היום.
3. קליטה - האם קלטנו את האנשים הנכונים בשנים האחרונות?
4. תרבות וחיי חברה - לאן?

בזמנים עברו בראש הסולם עמד הקיבוץ ואז חיי הפרט היו בלי "קיסורים". הזמנים השתנו והתקדמנו עם הזמן, והסולם התהפך. היום חברים המוכשרים לריכוז ועדות או לתפקידים מסוימים מסרבים לקחת אחריות. הגענו למצב, שנותנים לאנשים הלא-מתאימים לטפל בנושאים שכל-כך חשובים לנו, וזה מאוד מורגש היום בקיבוצנו.

(האם הגענו לפרשת-דרכים? - סוף)

בקיצור, במסגרת מסע ההתעוררות שמתנהל היום בנושא מהות החיים שלנו בקי-
בוץ, יש - לפי דעתי - לשוחח ולדון בצורה רצינית ביותר בבעיות שניסיתי להעלות
בכתבה זו, באותה חשיבות שאנו מייחסים לנושא הסמים.

אביבה ב"ח-גולדברג

שִׁאוֹן עֵבֶר!

ל מ ר ו ת ה כ ו ל - ה ח ו ר ר ה ג י ע !

* מחוץ למחסן עומד זה זמן רב מיתקן עם שמלות בלתי-מזוהות.
החברות מתבקשות לבוא ולזהותן, נשאיר את השמלות עד סוף השבוע הבא,
יום שישי 21.12.85.
אנא בואו עכשיו ולא בקיץ הבא!

* חברים שחסרות להם שקיות לגרביים או לתחתונים - נא לפנות אל מינה.
אנו מבקשות להשתמש בשקיות לפריטים הנ"ל, הן חוסכות הרבה עבודה מיותרת.

בתודה מראש - מינה וצוות המחסן

מ י י ו ד ע א י פ ה ה מ ק ר ק ?

לפני מספר שבועות השאלתי למישהו את מקרון השיקופיות
של המשק. שכחתי מי זה היה.
בינתיים ביקשו חברים אחרים לשאול את המקרון, אך הוא
לא חזר.
אבקש את מי שהמקרון נמצא אצלו להחזירו לי בהקדם.

בתודה

ג'וני פרנק

הנסיעה לבי"ח אלי"ן

כפי שהודענו, נצא ביום א' זה לביקור בביה"ח אלי"ן בירושלים.
מי שרוצה לשלוח מכתב/שי לאחד הילדים או לתרום משחקים או ספרים,
יכול עדיין למסור אותם לג'וליה נ.

ת ש ו ב ו ת לחידון "הימים ההם - בזמן הזה"

(א) מפי הטף:	(1) דבורה (מעין) פלמה	(ב) 7.8.59
	(2) יהודה עדר	31.5.65
	(3) אהוד אלמן	4.12.64
	(4) אילן המאירי	5.2.65
	(5) יגאל בן-חיים	
	גדי עמית	

אחרית הנצורים -

צבאם ביחד ועל ארץ מנחם אמונה.

נפשונו לפני זמן לא רב...
אפס למי זה באילו ואני מבינה ארבע כבי שנים, ואפס ארבע ארבע ממש צרים.
אני מבינה כל כך טוב (לא תמיד) את הקשיים שלך, וההתאבדות, הוא בהירות
והתיספואם... (צוננת את אורה שהיו לי...)
אני רואה ארבע חיים בתקופה שציינת בה כל כך הרבה בחור פנימיים
כדי להרגיש "שאני שונה משהו" להרגיש שיש כוון ומטרה.
אני רואה את החיפוש, את ההתקוממות שלך ואם מנסים "לסדר"
ארבע.

את תחושת חוסר האמון שיש לך שלאנשים סביבך אין איפה.
אני רואה כל אחד מכם כעצמך בפני עצמו, מיוחד, מופלא, קצת סגור
חשדני ואפס ארבע כל כך ציוני, ואולי האמן רצון טוב וכוונת טובה.
כל אחד מכם הדק המיוחד, והצמוד צעד אחד צעד בתוך
ההבדל של העצמך שסובב ארבע.

אני מבינה ארבע, ומשום כך לא מוותר לך על נושאים שנוגעים לי
חשובים, בסעיפים, שיש לעמוד איתם (לא אני) על חיים משופרים, על חיים
בהירות.

חיים עם כבוד עצמי וכבוד אחר.
השיחות והניכוחים ארבע מחייבים אותי לברר טוב מהי האמת
מהי הדק הנכונה, מחייבים אותי להיות מהירות מחשבה ואף לבל
מחייבים אותי לקחת אתר, ואשמש צדא.

אני מאמינה בכם וביכולת שלכם.
ומעבר על אורה -

אני מאז נהנית מהקשר ארבע.

אני מרגשת מהאפשרות שפלה בהעקי לביות חלק, ואפילו זה חלק כעני
מהחוויה שלך, להיות קרובה אליכם לא מוזג לכם, לשותח, להתווכח,
אחש תשובות, לעצמך הרבה ולעצמך ותז ארבע.

באמת - אפרה.

נ.ב. ארבע זה כבר ענין אחר....

בית הספר השבוע

שם הסרט: טעם החיים לפי מונטי פיטון
MEANING OF LIFE

משתתפים: ג'ון קליז, גרהם צ'פמן, טרי גיליאם

לפני שאני מספר לכם על הסרט אני רוצה להצהיר - זהו לדעתי הסרט הטוב ביותר שנעשה ע"י המונטי פיטון. נקורה. בסרט זה, לדעתי, הם גיבשו את כל כישרונם להצחיק ולהתל, להצליף ולחשחזץ פצעים בסכינים חדות. הסרט נקרא אמנם "טעם החיים", אך לפי המונטי פיטון אין טעם לחיים, אלא באכסורד. "משמעות החיים" נשקפת אלינו מכל אפיזודה ואפיזודה שעולה בסרט. אגב, הצופים נדרשים לקיבה חזקה במיוחד, גם משום התקפי צחוק פתאומיים, וגם משום שכמה מהקטעים חזקים כל-כך ונועדו לבחון את עמידתנו בפני תופעות אנושיות מוגזמות.

ובכן, לסיכום - זהו סרט שיורד על הכול, גם על עצמו. לחובבי מונטי פיטון לא צריך להוסיף שום דבר, אלה - בטוח - ירוצו ויתפסו מקומות כבר ב-7.00 בערב, אבל רצוי שגם האחרים, שלא כל-כך משתגעים על סוג ההומור הזה, ילכו. מקסימום תבואו אחר-כך בטענות אלי.

1. (וולדורף) סרטים

קו-השבוע

ה ח י י ם א ו ה ח ר מ ו ן

בנפול עלי שלכת
כמעשה בראשית
פֶּסֶת-לובן
על ההר.
מול עבים נעים
ברוח הקלילה.
רקיע תכול
כיפה צחורה
על ראש עבה
ושחום.
מלחמה, הפוגה
אהבה, שנאה
מות ולידה.
הכל עובר
הכל עובר
רק בנפול עלי שלכת
כמעשה בראשית
חוזר הלובן
על גב ההר.

רחל אבידור

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', הרי ל', אורי א', מיכאל כ', רימונד ג', נורמן ב', יענקל מ' נעדרו: ברוך כ' (85.11.85), יאיר ד' (29.11.85).

המפעל ההידרואלקטרי להפקת אנרגיה מהירדן בהשתתפות: חיים פלדי - המתכנן, ברוס וו' (

חיים פלדי מתכנן המפעל הסביר את הנתונים שהתקבלו אודות הטורבינה שתאפשר הפקת כמות חשמל כמעט כפולה מזו שתוכננה ופורסמה בחוברת הראשונה. אי לכך, תגדל רווחיות המפעל באחוזים ניכרים. לפי החלטה קודמת של ו' המשק נעשתה בדיקה כלכלית מעמיקה ע"י כלכלן מבחוץ וע"י קולין פ' המאמתת כדאיות ההשקעה במפעל זה. לפיכך החליטה ועדת המשק כדלקמן: 1. להתקדם, באופן עקרוני, בתכנון מוקדם של המפעל. 2. להטיל על ועדה כספית לבדוק את הדעות השונות העומדות על הפרק בקשר לדרכי מימון הפרויקט.

3. לבקש מהמתכנן להוציא חוברת עם הנתונים החדשים לפירסום לחברים.

4. להגיש בקשה למשרד האנרגיה, כדי להבטיח השתתפות מירבית במענקים המתאימים.

5. לאחר קבלת החומר כולו להביא את הנושא לדיון והכרעה באסיפה.

הבהרה: אין כל קשר בין פעולות החפירה והנחת הקבלים למתח גבוה המבוצעים לשם הבטחת חשמל לשכונה החדשה, לבין המפעל ההידרואלקטרי להפקת אנרגיה מהירדן (ראה החלטת ועדת המשק בנדון מתאריך: 30.6.85).

הנחיות לתכנון תשמ"ו - השקעות והוצאות קיום

לאור נתונים ראשוניים של דו"ח ביצוע פעולות במשק החקלאי ובתעשייה, מסר מרכז המשק את הפרטים הבאים:

במשק החקלאי - גובה ההכנסות מענפי החקלאות הגיע לגובה המתוכנן, בעיקר, הודות להכנסות מנזקי הטבע עבור ענף הכותנה.

הוצאות משק ישירות + כלליות - מסתמנת התייעלות מסויימת בהוצאות המשק הישירות בהשוואה לשנים קודמות.

הוצאות מימון - עקב גידול מחיר הריבית כתוצאה מהמדיניות הכלכלית החדשה, יש גידול בהוצאות המימון בסכומים ניכרים לעומת התוכנית וזאת למרות שאין כלל העברה בתוכנית ההשקעות ההשקעות.

הוצאות קיום - הנתונים הראשוניים שבידינו מראים על עליה ריאלית של כ- 8% לעומת התכנון שהינם 120 אלף \$.

תעשייה - התמחיר המפורט של מפעל הבונים מראה ירידה מהותית ברווחיות המתוכננת של המפעל. הגורם העיקרי לכך נובע מהמחיר הקשה בשוק הפיטיוגים. שהוא תוצאה ישירה

2. להטיל על ועדה כספית לבדוק את הדעות השונות העומדות על הפרק בקשר לדרכי מימון הפרויקט.

3. לבקש מהמתכנן להוציא חוברת עם הנתונים החדשים לפירסום לחברים.

4. להגיש בקשה למשרד האנרגיה, כדי להבטיח השתתפות מירבית במענקים המתאימים.

5. לאחר קבלת החומר כולו להביא את הנושא לדיון והכרעה באסיפה.

הבהרה: אין כל קשר בין פעולות החפירה והנחת הקבלים למתח גבוה המבוצעים לשם הבטחת חשמל לשכונה החדשה, לבין המפעל ההידרואלקטרי להפקת אנרגיה מהירדן (ראה החלטת ועדת המשק בנדון מתאריך: 30.6.85).

הנחיות לתכנון תשמ"ו - השקעות והוצאות קיום

לאור נתונים ראשוניים של דו"ח ביצוע פעולות במשק החקלאי ובתעשייה, מסר מרכז המשק את הפרטים הבאים:

במשק החקלאי - גובה ההכנסות מענפי החקלאות הגיע לגובה המתוכנן, בעיקר, הודות להכנסות מנזקי הטבע עבור ענף הכותנה.

הוצאות משק ישירות + כלליות - מסתמנת התייעלות מסויימת בהוצאות המשק הישירות בהשוואה לשנים קודמות.

הוצאות מימון - עקב גידול מחיר הריבית כתוצאה מהמדיניות הכלכלית החדשה, יש גידול בהוצאות המימון בסכומים ניכרים לעומת התוכנית וזאת למרות שאין כלל העברה בתוכנית ההשקעות ההשקעות.

הוצאות קיום - הנתונים הראשוניים שבידינו מראים על עליה ריאלית של כ- 8% לעומת התכנון שהינם 120 אלף \$.

תעשייה - התמחיר המפורט של מפעל הבונים מראה ירידה מהותית ברווחיות המתוכננת של המפעל. הגורם העיקרי לכך נובע מהמצב הקשה בשוק הפיטינגים, שהוא תוצאה ישירה מהתחרות של ארצות דרום אסיה המוכרות את תוצרתם ב- 40% - 30% יותר זול. בנוסף לכך, תוספת עלות היצור בענף זה גרמה לכך שהתרומה ירדה בצורה רצינית. מאידך גיסא התרומה הגבוהה של אגף הברזים מעל התכנון גרמה לכך שהמפעל נשאר עם רווח.

לאור הירידה ברווחיות המשק באחוזים משמעותיים כתוצאה מהסיבות שצויינו לעיל הציע מרכז המשק לוועדה להחליט על מספר צעדים מיידים לשם קביעת הנחיות יסוד לתכנון משק תשמ"ו והם:

א. השקעות צרכניות - לצמצם למינימום את תוכנית ההשקעות הצרכניות.

ב. השקעות יצרניות - להקטין את ההשקעות היצרניות מתוך הנחה, שרק ההשקעות אשר

תתרומנה לתוספת ברווחיות המשק יבחנו בקפדנות יתר.

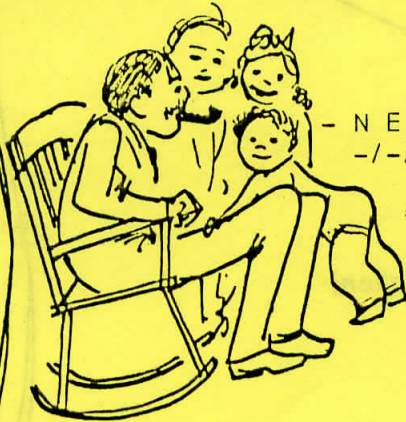
ג. הוצאות קיום - להחזיר רמת הוצאות הקיום לביצוע תשמ"ד. פרוש הדבר, להוריד את רמת הוצאות הקיום ב- 16% לעומת התכנון של תשמ"ה, המדובר בהוצאה של כ- 180 אלף \$.

הנחיות אלו הן הצעות למסגרת החייבת באישור המזכירות וכן עיבוד הסעיפים הקונקרטיים שיצומצמו ע"י ועדת החברה. לאחר מכן יובא הנושא לאישור האסיפה.

מייד עם קבלת הנתונים הסופיים והמפורטים על דו"ח פעילות המשק והתעשייה הם יפורסמו לידיעת החברים. מטרת פירסום פרטים ראשוניים אלה להבטיח גמר תהליך החלטות לפי 1.1.86.

13th December, 1985

- NEWS OF THE WEEK -
-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-/-

= Under the clock in the dining room is a special Chanukiah designed and made of metal and stained glass - and some scrapped valve parts - by YAACOV SHMUELI, as a present to us. Yaacov, though officially a retired engineer, still works some hours each week for Habonim as an advisor. We are most grateful to him for his lovely idea and for the beautiful work.

= A consignment of toys was went to the crippled children at ALYN this week, thanks to several weeks of hard work by FRANKIE, SUSAN and RUTI JACKSON, with help from - yes - half a dozen Ulpan students - even boys!! Kol Hakavod to all concereded.

= Eitan Namali has left us again, this time to try his luck in the "big city" TEL AVIV. Best of luck Eitan.

= Merav Ben-Avi has returned to New York to look for work in stage setting, after, sadly, failing to find any here. Best of luck to you too, Merav.

= There are now nine of our post-army youngsters in England. Maybe they will found a kibbutz there!!

= SPORT - at last we won at Rugby 30-0 against Kiryat Shmona. Likewise basketball - a win by 16 points against Amiad in the Pimental cup series.

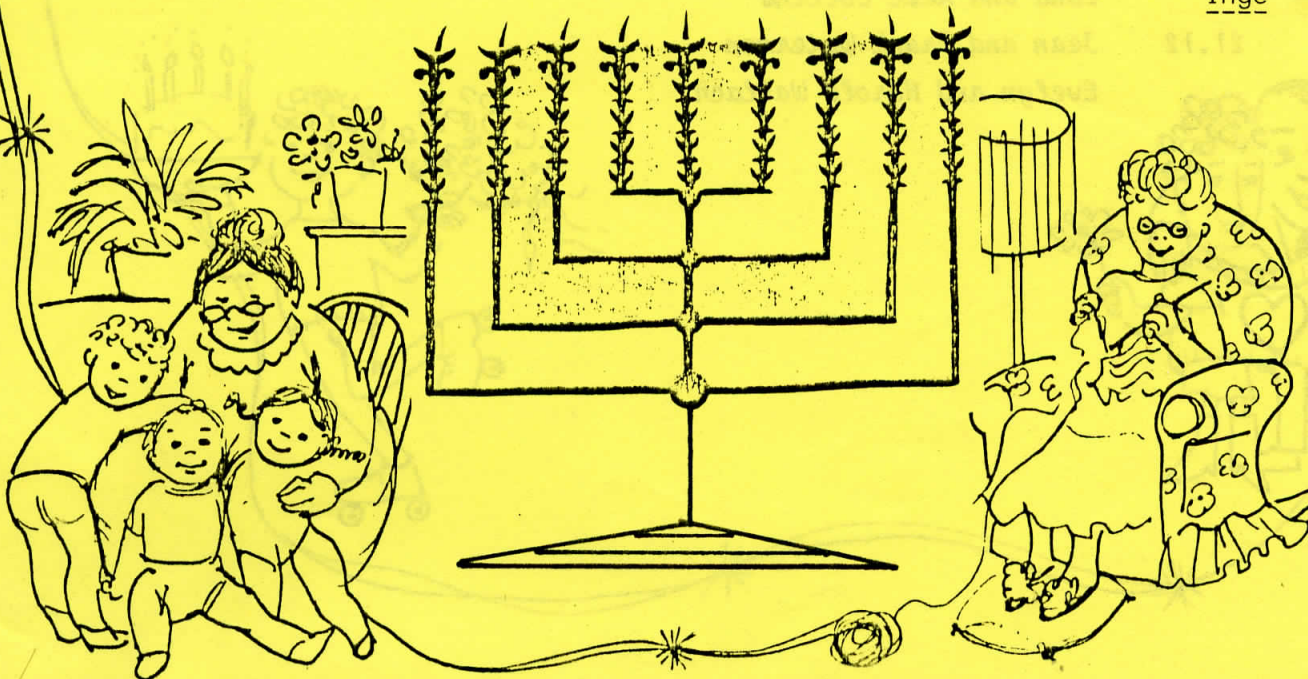
= Our young hoopsters have won all their nine matches and are top of the Upper Galilee league.

= And lastly, we wish a quick recovery to Shoshana Yudeikin, who is back from hospital, and to Yosef Hatzor, who still has his leg in plaster..... get well soon.

= The film this week "MEANING OF LIFE"

SHABBAT SHALOM
HAPPY CHANNUKAH

Inge

¥¥ HAPPY BIRTHDAY ¥¥
 ~~~~~

- 15.12 Tommy Amit
 Itamar Eder
 Ta'ir Ca'ana (granddaughter Cohen)
- 16.12 Rene Cohen
 Eddie Nemenoff
- 17.12 Carmi Cina
 Rafi Scheyngesicht
 Udi Agam
 Danny Kaplan
- 18.12 Allan Easton
 Pat Ben-Zeev
 Chaim Hershko
- 19.12 Harry Bilgory
 Tal Cramer (grandson Ben-Zvi)
- 20.12 Aryeh Nitzan
- 21.12 Mattie Devons
 Erez Aptroot.

++ HAPPY ANNIVERSARY ++
 ~~~~~

- 15.12 Anat and David Erenberg
- 16.12 Helen and Ivan Levine
 Edna and Alec Collins
- 21.12 Jean and Frank Waterman
 Evelyn and Harold Wallach

